

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט כרמי מוסק

התובעת

ג'. דבליו . ג"י. בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד קרן זמיר אלימלך ו/או רועי אוחיון.

נגד

הנתבעים

1. בר און שופ בע"מ
2. מארק בר-און
ע"י ב"כ עוה"ד בוריס שמקר
3. חמסה וכסף בע"מ
4. אינפורטייד ישראל 2010 בע"מ
5. שרון גנתי
ע"י ב"כ עוה"ד ליעד שטרצר
6. יבגני קוריציקי – עניינו הסתיים

נגד

הצד השלישי

טל כהן
ע"י ב"כ עוה"ד אבירם גולדשטיין

פסק דין

- 1
- 2 לפני תובענה שעיקרה תביעה לקבלת פיצויים בגין הפרת זכויות יוצרים ובגין קיומן של עילות תביעה
- 3 נוספות. במסגרת התובענה מתבקש בית המשפט על ידי התובעת לחייב את הנתבעים 1-2 בתשלום
- 4 פיצויים בגין הפרת זכויות ב-10 תכנים ששייכים לתובעת ואת הנתבעים 3-5 בתשלום פיצויים בגין
- 5 הפרת זכויות יוצרים ב-5 תמונות השייכות לתובעת. הנתבעים 1-2 הגישו הודעה כנגד צד שלישי.

6 הרקע העובדתי

- 7 1. התובעת, ג"י. דאבליו. ג"י בע"מ, הינה חברה בע"מ, הפעילה משנת 2000. במסגרת פעילותה, מפעילה
- 8 החברה אתר אינטרנט בשם www.judaicawebstore.com (להלן: "אתר התובעת"), באמצעותו
- 9 מוכרת החברה מאות מוצרים המיוצרים בישראל.

10

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1.2. הנתבעת 1, בר און שופ"פ בע"מ (להלן: "בראון שופ" או "הנתבעת 1"), הינה חברה הרשומה בישראל המפעילה מספר חנויות למוצרי יודאיקה ומזכרות ברובע הקארדו בירושלים. כמו כן, הנתבעת 1 מפעילה אתר אינטרנט באתר www.baronjudaica.com (להלן: "אתר בראון").
 3. הנתבע 2, מארק בראון (להלן: "הנתבע 2") הינו בעל המניות והדירקטור היחידי בבראון שופ"פ ומנהל אותה בפועל.
 4. הנתבעת 3 חמסה וכסף בע"מ (להלן: "הנתבעת 3"), הינה חברה בע"מ, הרשומה בישראל והמפעילה חנות לממכר מוצרי יודאיקה בקניון מלחה בירושלים.
 5. הנתבעת 4 אינפורטייד ישראל 2010 בע"מ (להלן: "הנתבעת 4"), הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, ועוסקת בממכר מוצרי יודאיקה.
 6. הנתבע 5, מר שרון גינתי, ניהל את אתר הנתבעת 4 ובנו של מנהל הנתבעת 4.
 7. הצד השלישי, מר טל כהן, הינו יצרן תכשיטי יודאיקה העוסק בעיצוב וייצור תכשיטים ובאספקתם ומכירתם לחברות ועסקים העוסקים בממכר מוצרים אלו, תחת השם "אמונה", וכן מפעיל אתר אינטרנט בשם www.emunail.com (להלן: "אתר אמונה").
 8. יצוין, כי התובעת הגישה תביעה לקבלת פיצויים גם ממר יבגני קוריזקי-נתבע 6 בגין הפרת זכויות יוצרים בתמונות השייכות לתובעת. אולם, ביום 3.10.12 הוגשה לבית המשפט בקשה למתן תוקף של פסק דין להסכם פשרה שנחתם בין התובעת לבין הנתבע 6 וביום 9.10.12 אישר בית המשפט את הסכם הפשרה ונתן לו תוקף של פסק דין.
- טענות הצדדים**
9. על פי המתואר בכתב התביעה, אתר התובעת הוא למעשה בית העסק שלה. הגולשים המבקרים באתר התובעת הם הלקוחות הפוטנציאליים שלה. לפיכך, התובעת משקיעה משאבים רבים בקידום האתר.
 10. לטענת התובעת, זכויות היוצרים ביצירות נשוא כתב התביעה שייכות לתובעת. התובעת לא נתנה למי מן הנתבעים או לגורם אחר מטעם, רשות להשתמש בתמונות או בתכנים המופיעים באתר של

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 החברה. יתר על כן, באתר האינטרנט של החברה צוין מפורשות כי כל הזכויות באתר שמורות
2 לחברה.
3
- 4 11. לטענת התובעת, פרסום היצירות באתרי האינטרנט של הנתבעים מהווה העתקה כמשמעה בסעיף 12
5 לחוק זכויות היוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכויות יוצרים") ו/או ביצוע פומבי כמשמעו
6 בסעיף 13 לחוק זה ו/או שידור כאמור בסעיף 14 לחוק זה ו/או העמדה לרשות הציבור כאמור בסעיף
7 15 לחוק זה.
8
- 9 12. בנוסף על כך, העתקת התכנים ופרסומם באתרי הבית של הנתבעים ובאתרים נוספים באמצעותם
10 מוכרים הנתבעים מוצרים, פוגעים בדירוג הופעת אתר האינטרנט של התובעת במנועי החיפוש
11 האינטרנטיים. הדבר מהווה התערבות ותחרות בלתי הוגנת האסורות על פי סעיף 3 לחוק עוולות
12 מסחריות.
13
- 14 13. כמו כן, הנתבעים מפיקים טובת הנאה, בין השאר מקניינה הייחודי והמקורי של התובעת, פרי
15 פיתוחה, ללא כל זכות שבדין. הנתבעים מנצלים לרעה את המוניטין הרב שצברה התובעת בתחום,
16 ומתעשרים על חשבונה. התעשרותם של הנתבעים באה להם מגניבת תמונות או תיאורים של
17 התובעת, שלא כדין, ותוך הפרת זכויות היוצרים של התובעת ביצירות אלה, והכל בחוסר תום לב,
18 תוך התנהגות פסולה, ומתוך מטרה לפגוע באופן פסול בתובעת- שהינה מתחרה עסקית של הנתבעים.
19
- 20 14. התובעת טוענת כי הנתבעים מתנהלים פעם אחר פעם בחוסר תום לב. במקום לכתוב בעצמם את
21 תיאורי המוצרים, הם בוחרים בהעתקת התמונות והתכנים מאתר האינטרנט של התובעת.
22
- 23 15. לטענת הנתבעים 1-2, התכנים נשוא התביעה אינם יצירות, המוגנות בזכויות יוצרים, ואינם יצירות
24 מקוריות. מדובר בסך הכל בתיאורים קצרים של פריטים בחנות. כמו כן, קיים ספק ממשי, אם
25 הטקסטים אכן נוצרו על ידי התובעת.
26
- 27 16. עוד נטען בכתב ההגנה מטעם הנתבעים 1-2, כי הנתבע 2 אינו אדם המבין במחשבים ואינו דובר
28 אנגלית. הנתבע לא תחזק את אתר האינטרנט שלו ולא קבע את תכניו. במועדים הרלוונטיים
29 לתובענה הנתבע 2 שכר את שירותיהם של ConsultingAB ואלה דאגו להקמת האתר ולהזנת התכנים
30 לאתר.
31
- 32 17. הנתבעים 1-2 טוענים, כי התכנים שבאתר האינטרנט שלהם, הרלבנטיים לתובענה, הוכנסו ככתבם
33 וכלשונם, מתוך קובצי מידע, שהעביר להם הספק שלהם, שהוא גם היצרן של המוצרים הללו- מר טל
34 כהן. הטקסטים הועברו על ידי היצרן ללא שום סייג בנוגע לשימוש בהם, ותוך מצג מפורש, כי מותר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לנתבעים 1-2 לעשות בהם שימוש חופשי לצורך עסקם. על כן, תוכן הקבצים הועבר, כלשונו, כפי
2 שהתקבל מהיצרן לידי ConsultingAB ואלה דאגו להזינו לאתר אינטרנט.
3
4 18. בנוסף, טוענים הנתבעים 1-2, כי אף אם ייקבע כי הייתה הפרה כלשהי מטעמם, הרי שהם זכאים
5 ליהנות מהגנת סעיף 58 לחוק זכויות יוצרים, שכן לא היה לנתבעים כל יסוד סביר לחשוד, כי הזכויות
6 בתכנים שייכים למאן דהוא אחר.
7
8 19. עוד טוענים הנתבעים 1-2 כי, לאחר שפנתה אליהם התובעת, בינואר 2011, בטענה כי התכנים
9 מהווים הפרה של זכויותיה, פעלו הנתבעים 1-2 מיד להסרת התכנים מהאתר. הגשת התביעה כמה
10 וכמה חודשים לאחר שהתכנים הוסרו מהאתר מלמדת על חוסר תום ליבה של התובעת. גם מסכום
11 התביעה אשר גבוה לאין שיעור מגובה הסכום שדרשה במכתב ההתראה ששלחה לנתבעים ניתן
12 ללמוד על חוסר תום לבה של התובעת.
13
14 20. מוסיפים הנתבעים 1-2 וטוענים, כי אתר האינטרנט שלהם אינו משמש לשם ביצוע הזמנות או
15 מכירות. רובה ככולה של הפעילות העסקית של הנתבעים 1-2 נערכת בחנותם.
16
17
18 21. הנתבעים 1-2 טוענים כי, אם וככל שיש אחריות לנתבעים 1-2, ובמידה וכך יקבע על ידי בית המשפט,
19 הרי שצד שלישי יצר מצג שווא כלפי הנתבעים 1-2, כי התכנים הינם שלו, וגרם להטעייתם
20 ולהסתמכותם על מצג זה.
21
22 22. הצד השלישי טוען, מנגד, כי בחודש יוני 2009 התקשר עם התובעת בהסכם למכירת מוצרי אמונה
23 באמצעות אתר התובעת. בין הצדדים סוכם כי הצד השלישי יעביר לידי התובעת דוגמאות של
24 פריטים שונים ממוצרי אמונה, התובעת תצלם את הפריטים לצורך הצגתם ומכירתם באמצעות אתר
25 התובעת. כן סוכם כי הצד השלישי ייצר ויספק את המוצרים הנמכרים. בהמשך לאותו סיכום, הצד
26 השלישי העביר לידי התובעת צילומים של מוצרי אמונה אותם צילם הצד השלישי. התובעת פרסמה
27 באתר הן צילומים של מוצרי אמונה אותם צילם הצד השלישי והן צילומים שתובעת צילמה
28 בעצמה, כאשר לעיתים שלחה התובעת לצד השלישי את אותם צילומים בדואר אלקטרוני לשימוש
29 וללא סייג.
30
31 23. לטענת הצד השלישי, בשל המצג אותו יצרה התובעת כלפי הצד השלישי, ככלל, ובשל העברה שוטפת
32 של צילומים בין הצדדים, בפרט, סבר הצד השלישי כי צילום התמונות על ידי התובעת הינו חלק
33 מהשירות אותו מספקת התובעת לצורך שיווק ומכירת המוצרים המפורסמים באמצעותה ואיש אינו
34 טוען לזכויות כלשהן בתמונות. בשל אותו מצג, הצד השלישי צירף את תמונות התובעת לתיקייה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

המכילה מגוון רחב של אלפי צילומים של מוצרי אמונה השונים. מתיקיה זו נהג הצד השלישי לשלוח צילומים שונים ללקוחות פוטנציאליים לצורך התרשמותם ממוצרי אמונה, ולהציג מעת לעת צילומים באתר אמונה.

24. עוד טוען הצד השלישי, כי לקראת סוף שנת 2009, התקשר הצד השלישי בעסקה למכירת מוצרי אמונה במכר מלא, למודיעים 1-2. הצד השלישי מסר למודיעים 1-2 הסבר כללי על מוצרי אמונה אותם ביקשו לרכוש מהצד השלישי לצורך מכירתם בחנות לקהל הלקוחות. הנתבע 2 הודיע לצד השלישי כי בשל חוסר הבנתו בתחום האינטרנט הינו מתקשה לחפש את מוצרי אמונה באינטרנט. הנתבע 2 ביקש מהצד השלישי לשלוח הצעת מחיר מסודרת והסבר קצר על כל מוצר ומוצר. לאור בקשתו זו, הצד השלישי העביר למודיעים 1-2 הודעת דואר אלקטרוני הכוללת צילומים, טקסטים ומחירים של מספר פריטים ממוצרי אמונה. הצד השלישי לא נתן הסכמתו במפורש או במרומז לפרסום צילומים או טקסטים של מוצרי אמונה באתר המודיעים 1-2 או בכל דרך אחרת. הצד השלישי העביר למודיעים 1-2 את התכנים על מנת להתרשם מהמוצרים ותו לאו.

25. בנוסף טוען הצד השלישי, כי טרם הגשת התביעה ביקשה התובעת מהצד השלישי לחתום על הצהרה המאשרת כי זכויות היוצרים בתמונות שייכות לתובעת. בנוסף, דאג הצד השלישי להסיר את התמונות מאתר אמונה. שלושה ימים לאחר מכן הוגשה תביעה קודמת על ידי התובעת וההלך הסתיים בפשרה בין הצדדים לתביעה.

26. הנתבעים 3-5 טוענים, כי לנתבעת 3 אין כל נגיעה לתביעה זו. לפני מספר שנים, נוהל אתר אשר מכר, בין היתר, את מוצרי הנתבעת 3. בנובמבר 2010 עלתה הגרסה החדשה של האתר, אתר של הנתבעת 4 בלבד, אשר לנתבעת 3 אין ולא היה קשר אליו.

27. כמו כן, הנתבע 5 אינו עובד הנתבעת 4, אלא שאביו, שהינו בעל המניות בנתבעת 4, נעזר בו מעת לעת, לא באופן קבוע ולא לעיתים קרובות, וללא כל תמורה. משכך, הנתבע 5 אינו נושא משרה בתאגיד, כהגדרתו בסעיף 63(ג) לחוק זכויות יוצרים, ודין התביעה כנגדו להידחות.

28. עוד טוענים הנתבעים 3-5, כי התובעת מטעה את בית המשפט בניסיון להציג תמונת מצב כאילו המדובר במוצרים של התובעת, המשווקים על ידה, באמצעות תמונות הקיימות אך ורק באתרה וצולמו על ידה, ברם מדובר במוצרים של מוזיאון ישראל, המשווקים על ידי מוזיאון ישראל, והן התובעת הן הנתבעים משמשים כמשווקים של מוצרי המוזיאון.

29. זאת ועוד, הנתבעים 3-5 טוענים כי הנתבעת 4 בחרה לפעול בתום לב ולהסיר את התמונות מהאתר עד לבירור מלא של העובדות, ובכך קיימה אחר חובתה על פי דין.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

האם הזכויות בתמונות ובתכנים שייכות לתובעת?

30. סעיף 34 לחוק זכויות יוצרים קובע כי "מעביד הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה שנוצרה על ידי עובדו לצורך עבודתו ובמהלכה, אלא אם כן הוסכם אחרת". במקרה דנן, מר אבי שכתמן, שעבד אצל התובעת במועדים הרלוונטיים בתפקיד "כותב טעני ושיווקי", העיד כי הוא זה שכתב את רוב התכנים לצורך עבודתו אצל התובעת. כמו כן, אריק בראל, עובד ומנהל, אחד ממייסדי החברה ובעל מניות בתובעת, בעל הכשרה בתחום הצילום, העיד כי הוא זה שצילם את כל התמונות המוצגות באתר התובעת עבור התובעת במהלך עבודתו אצל התובעת.

האם תמונות התובעת מהוות יצירות אומנותיות מוגנות בזכויות יוצרים, ותכני התובעת מהווים יצירות ספרותיות מוגנות בזכויות יוצרים?

31. הנתבעים אינם מתכחשים לעובדה שהתמונות והתכנים נשוא התביעה הינם פרי עמלה של התובעת, אך לשיטתם אין בכך לסייע לתובעת מאחר שהתכנים והתמונות אינם בגדר "יצירה מקורית".

יש לבחון האם תכני התובעת מוגנים בזכויות יוצרים כ"יצירה ספרותית" כהגדרתה בסעיף 1 לחוק ותמונות התובעת מוגנות בזכויות יוצרים כ"יצירה אומנותית" כהגדרתה בסעיף 1 לחוק - בכפוף להוכחת דרישת המקוריות?

בע"א [513/89 Interlego A/S נ' Exin-Lines Bros. S.A](#), פ"ד מח (4) 133, 172-173 (1994) קבע כב' נשיא בית המשפט העליון השופט שמגר (כתוארו אז) את המבחנים העיקריים הנדרשים לצורך תחולת הגנת הדין הניתנת לבעלי זכות יוצרים:

"(1) ביטוי לגביו מתבקשת הגנת זכות יוצרים צריך לעמוד בתנאים הבאים:

(א) צריך שיהיה, לפחות בחלקו, מעשה ידי אדם.

(ב) הוא צריך ללבוש חזות ממשית.

(ג) הוא צריך להיות תוצר של השקעה מינימאלית של משאב אנושי כלשהו.

(ד) יצירתו צריך שתיעשה תוך שימוש מינימאלי של יצירות מקוריות, כאשר

"מקוריות" פירושה שהיצירות הן פרי עמלו הרוחני של היוצר, אך לא דווקא

שהיא מהווה חידוש על פני יצירות קיימות.

(ה) על היצירות המושגות ללבוש צורת ביטוי ולא רק רעיון העומד מאחוריו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

(2) בחינת מקוריות היצירה צריכה להתמקד בשלב גיבוש הביטוי ולא בשלב המוצר המוגמר.
(3) יש להבחין בין בדיקת מקוריותה של יצירה המתבססת על יצירה קודמתספציפית לבין בדיקת מקוריותה של יצירה העושה שימוש רק באלמנטים כלליים. יצירה מהסוג השני תעבור את מחסום המקוריות בקלות יחסית.
... (ההדגשות שלי כ.מ.).

יצוין, כי הפסיקה הכירה בקיומה של זכות יוצרים גם כאשר נוצרת יצירה העושה שימוש בחומר קיים עובר לחוק זכויות היוצרים החדש. כך למשל, בע"א 360/83 סטרוסקי בע"מ נ' גלדת ויטמן בע"מ (פורסם בנבו, 8.9.85) נקבע כי "...כל שנדרש הוא, שהיצירה לא תהיה מועתקת מיצירה אחרת, אלא שמקורה יהיה ביוצרה, במחברה... כדי לבחון אם היצירה ראויה להגנה יש לראותה בכללותה, כשלמות אחת. אם, למרות השימוש שעשה המחבר בנושא קיים, השקיע ביצירה די מאמץ וכישרון עצמאיים משלו, שמקורם בו, תהיה היצירה מוגנת... כך המאמץ והכישרון הכרוכים בליקוט, בסידור ובעריכה של נושא קיים, יכולים להספיק.. כל שינוי מעבודה קודמת, שניתן להבחין בו, די בו אם השינוי הוא פרי מאמצו העצמאי של המחבר".

32. המצהירים מטעם התובעת תיארו בתצהיריהם ובעדויותיהם כיצד עמלו והשקיעו רבות על התכנים והתמונות נשוא התביעה.

כך מתוארים הדברים בתצהיר עדות ראשית של מר אבי שכתמן:

"אחרי שהחברה מחליטה למכור באתר שלה מוצר כלשהו, רן או אריק, המנהלים שלי מביאים לי את המוצר. אני בוחן את המוצר, בודק מהם המאפיינים הייחודיים שלו, וכותב טקס שמותאם לאותו מוצר..."

בהמשך ציין כי:

"...אני כותב את הטקסטים המתארים את המוצרים הנמכרים באתר באופן ייחודי ויצרתי, כדי לשכנע את הגולשים לרכוש את המוצר, וגם כדי לקדם את האתר בדירוג במנועי החיפוש..."

גם מעדותו בבית המשפט עולה כי השקיע זמן ומחשבה בניסיון למצוא את הטקסט המתאים ביותר. ובלשונו: "בדירוג אני לא מבין כלום. אמרתי לעצמי מהן המילים שהייתי קורא לו רציתי לקנות את

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

המוצר. רציתי לכתוב משהו יפה שאנשים יקראו וימצא חן בעיניהם... זה מאוד תלוי. אם אני עובד מול חברה חדשה או ספק או סוג חדש של מוצר, זה יכול לקחת כמה שעות בטרם אכיר את הסגנון החדש. אם זה כבר רץ, ורק המשפט צריך להיות שונה, זה יכול להיות רבע שעה לכל מוצר" (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.14 עמ' 11 שורות 11-16).

אריק בראל, מנהל ובעל מניות בתובעת, הצהיר בתצהיר עדות ראשית מטעם התובעת כך:

"כדי לצלם את התכשיטים, ולתחזק את אתר האינטרנט של החברה, אני משקיע שעות עבודה רבות מאוד. אני מעריך את היקף ההשקעה מבחינת שעות בצילום ככה העומד על לפחות 3 שעות מידי יום"

כמו כן, רן תורן, מנהל ובעל מניות נוסף בתובעת, התייחס בחקירתו הנגדית לצילום תמונות התובעת באופן הבא:

"ת. במקרה הזה מדובר בחפץ של מוזיאון ישראל, שהוא אומנותי, משהו שהם בנו, והמוצרים האלה נקנים לשרי חוץ שמגיעים לארץ, לצורך העניין, קשה כרגע לומר וצריך לראות לעומת הצילומים של המוזיאון עצמו, התמונות נראות צהובות ושרופות כאלה ועושות עוול למוצר, בעוד פה מצלמים את זה בתוך קובייה מיוחדת שהובא מחו"ל עם פלשים..." (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.14 עמוד 36 שורות 10-13)

אכן, מהראיות שהובאו בפני עולה כי התמונות והתכנים של התובעת הינם תוצר של חומרי גלם רבים ומגוונים שליקטה, יישמה וחיברה. לא מדובר בתיאור עובדתי גרידא, כפי שהנתבעים מנסים להציג, אלא התיאורים נבחרו בקפידה ומשקפים את "תרומתו המקורית של היוצר". כך גם לגבי התמונות- בחירת הזווית המתאימה, משחקי אור וצל ועיבוד התמונה לאחר הצילום. התובעת השקיעה הן בתכנים והן בתמונות זמן ומחשבה. כאן המקום לציין, כי היעדר תעודה המעידה על מומחיותם של מר שכטמן בתחום הכתיבה ושל מר בראל בצילום אינה פוגמת בעובדה שהתובעת השקיעה זמן ומשאבים ליצירת תכנים ותמונות אשר מהווים יצירות עצמאיות.

זאת ועוד, אין בידי לקבל את טענת הנתבעים, לפיה דוקטרינת המיזוג מתקיימת במקרה דנן. הנתבעים טוענים, כי מדובר במוצרי יודאיקה ממוזיאון ישראל, אשר אפשרויות הצילום והתיאורים של המוצרים מצומצמות. עם זאת, מעדותו של אריק בראל בתצהיר עדות ראשית עולה כי קיימות אפשרויות לצילום המוצרים. לגרסתו, הוא הקדיש מחשבה רבה לזוויות הצילום, לתאורה, הצללה וכדומה. ובלשונו:

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 "...כשאני מצלם מוצר לאתר, ובייחוד מוצרי נוי או תכשיטים, או מקדיש
2 מחשבה רבה לזווית העמדת המוצר, לתאורה, להצללות, לזווית הצילום,
3 להשתקפויות לרקע של התמונה, ועוד. אני הוא זה שצילם את כל התמונות
4 הנזכרות בכתב התביעה, ובכל צילום וצילום השקעתי זמן רב ומחשבה עמוקה
5 בבחירת התאורה, זווית הצילום, ההצללה, ההשתקפויות, וזווית ההעמדה של
6 המוצרים שצילמתי. למותר לציין שצילמתי מספר רב של תמונות מכל מוצר,
7 ובסופו של דבר בחרתי ועיבדתי את התמונה הטובה מכולן. כל התהליך הזה,
8 לגבי כל תמונה ותמונה בנפרד, לקח זמן לא מבוטל".

9 השתכנעתי כי מר שכטמן ומר בראל רכשו עם הזמן מיומנות כל אחד בתחום עשייתו, ויצרו לעצמם
10 סוג של התמקצעות ומומחיות הן בכתובת הטקסטים, בחירת המילים והסגנון כך שמחד יהיו
11 מתומצתים ומנגד יבהירו את תכונות המוצר וימשכו את הקונה הפוטנציאלי לרכוש את המוצר. כך
12 גם התמונות שצולמו, הדבר נעשה במקצועיות, מתוך מטרה למשוך את עינו של הקונה
13 הפוטנציאלי.

14 33. מכל האמור לעיל עולה, כי תמונות ותכני התובעת מהווים יצירות ראויות להגנת זכות יוצרים, שכן
15 מדובר ביצירות עצמאיות של התובעת, אשר הושקעו בהן מידה מספקת של מחשבה מיוחדת,
16 מקצועיות ויצירתיות. גם אם אקבל את טענת הנתבעים, כי מדובר בתיאורים קצרים של פריטי
17 יודאיקה ואין צורך ביצירתיות מיוחדת או בבעלי מקצוע מיוחדים, עדיין מדובר בתמונות ובתכנים
18 שהושקעה בהם מחשבה ייחודית של התובעת, באמצעות עובדיה, כפי שפורט לעיל.

19
20 34. כמו כן, מתקיימת דרישת הזיקה לישראל כנדרש בסעיף 8 לחוק, שכן תכני התובעת נכתבו על ידי אבי
21 שכטמן, אזרח ישראלי ותמונות התובעת צולמו על ידי אריק בראל, אף הוא אזרח ישראלי. תמונות
22 ותכני התובעות פורסמו לראשונה בישראל באתר התובעת.

23 35. לאור האמור לעיל, אני קובע כי תמונות ותכני התובעת מוגנים מפני העתקה.
24
25

האם עומדת לנתבעים הגנת "מפר תמים"?

26
27 36. הנתבעים טוענים כי הם פעלו בתום לב. לטענתם, הם השתמשו בתכנים מבלי לדעת ומבלי שהייתה
28 להם סיבה כלשהי לחשוד בכך שהתכנים מהווים משום "תכנים מפרים". לפיכך, עומדת להם,
29 לשיטתם, הגנה לפי סעיף 58 לחוק זכות יוצרים, הקובע הגנה למפר תמים, אם הוכיח הנתבע
30 שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד סביר לחשוד שקיימת זכות יוצרים לתוכן בו עשה שימוש.
31

32 37. סעיף 58 לחוק זכויות יוצרים קובע כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

"הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא מחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה".

נטל ההוכחה רובץ במקרה כזה על הנתבע, אשר צריך להוכיח שלא ידע, ולא היה עליו לדעת. לא די בהוכחה של מצב נפשי סובייקטיבי של תום לב, אלא יש להראות כי גם על פי מבחן אובייקטיבי לא ניתן היה לחשוד בקיומה של זכות יוצרים. כמו כן, המילים "זכויות יוצרים" או הסימן © שוללים את "התמימות", ויוצרים חזקה שאותו אדם שפרסם את היצירה הוא בעל הזכות ביצירה. ראו לעניין זה דברי המחבר ט. גרינמן "זכויות יוצרים", מהדורה שנייה (2008) פרק 12, עמ' 804 (להלן: "גרינמן"):

"יתרה מזו, כפי שעולה מהסעיף, לא די בחוסר הידיעה מצד המפר כי היצירה מוגנת כדי לזכותו בהגנת הסעיף. המבחן הוא אובייקטיבי: מי שהיה חייב לדעת כי היא מוגנת, אף אם לא הייתה ידיעה ממשית בפועל. ציון המילים "זכויות יוצרים" או הופעת הסימן © על היצירה בוודאי שוללים את התמימות. נוסף לכך, יצירה הנושאת שם יש בה כדי ליצור חזקה שלפיה אותו אדם הוא יוצר היצירה (אם שמו מופיע בדרך המקובלת כיוצר היצירה), או כי הוא בעל זכות יוצרים ביצירה (אם אין מופיע על היצירה שם של יוצר אך מופיע בדרך המקובלת שם של אדם כמפרסם היצירה). חזקות אלה מחייבות בחינה בדבר קיום זכות יוצרים ביצירה".

38. נתבעים 1-2: הנתבע 2 טען בסעיף 26 לתצהירו כי: "הטקסטים והתמונות הועברו על ידי היצרן ללא שום סייג בנוגע לשימוש בהם, ותוך מצג מפורש, כי מותר לעשות בהם שימוש חופשי לצורך עסקנו ואתר האינטרנט שלנו (שהרי לשם כך הועברו במסגרת קובץ)...". אלא, שבחקירתו הנגדית הבהיר הנתבע 2 כי שאלת זכויות היוצרים כלל לא עניינה אותו, וכי מבחינתו היות ואין מדובר ב"דוסטויבסקי" או ב"עגנון", הוא כלל לא מייחס חשיבות לשאלה אם ניתנה לו רשות או לא להעתיק את התכנים (ראו פרוטוקול הדיון מיום 9.6.14 עמוד 224 שורות 22-4).

39. נתבעים 3-5: באתר המוזיאון נכתב מפורשות כי כל הזכויות שמורות לתובעת. הנתבע הודה בכך בהודעת הדואר האלקטרוני ששלח. יתרה מכך, מהראיות עולה כי בהודעת הדואר האלקטרוני ששלח הנתבע 5 לב"כ התובעת ציין כי "גם האתר שלנו סובל מכך...".

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

40.

יתר על כן, מפר שנמנע מביצוע בדיקה לגבי קיום זכות היוצרים ביצירה או לגבי זכות היוצרים או לגבי זהות בעל זכות היוצרים בה, לא יוכל ליהנות מן ההגנה.

בעניינינו, הנתבעים 1-2 לא בדקו למי שייכות זכויות היוצרים. הנתבעים לא וידאו מול הצד השלישי האם הזכויות בתכנים שלו והאם הם רשאים להשתמש בתכנים האלה. הנתבע 2 הודה כי לא התעניין בפרטים האלה.

אשר לנתבעים 3-5- מהראיות עולה כי הנתבעים 3-5 ידעו אף ידעו כי התמונות המופיעות באתר התובעת שייכות לתובעת ועל מנת להשתמש בתמונות האלה נדרשת הסכמה מפורשת של התובעת. כך עולה מסעיף 3 לתצהיר מטעם התובעת של הגב' תמרה פקוביץ, שעבדה במועדים הרלוונטיים כמנהלת שיווק של מוצרי מוזיאון ישראל:

3. בפגישה הסברתי לו מהו אופן העבודה המקובל אצלנו. לאור ניסיון העבר הבהרתי גם את עניין הפרסום באתר האינטרנט והשימוש בתמונות המוצרים המוצעים למכירה: הבהרתי מפורשות לשרון שאני מעביר אליו תמונות בהן יוכל להשתמש כדי לפרסם את המוצרים באתר שלו, ואסרתי עליו מפורשות להעתיק תמונות מאתר האינטרנט של המוזיאון או ממקור אחר ללא רשות מפורשת וספציפית, שכן התמונות שם וזכויות היוצרים בהן שייכות ל-JWG...".

בהמשך התצהיר ציינה כי:

8. שלחתי אל שרון מייל תשובה, צרפתי למייל תמונות והסברים על המוצרים שבהם הוא יכול להשתמש. אלה תמונות שזכויות היוצרים בהן שייכות למוזיאון, ולכן אין כל בעיה מבחינתי לאשר שימוש בהן, זאת להבדיל מן התמונות שבאתר של JWG שבהן השתמש שרון בסופו של דבר".

בעדותה בבית המשפט, שנמצאה מהימנה, שבה הגב' פקוביץ על האמור בתצהיר והדגישה כי "...הוא שלח לי מייל עם איזה מוצרים הוא רוצה לעבוד. והתשובה שלי הייתה: אין שום בעיה. הנה בבקשה. זה התמונות שאתה יכול להשתמש באתר שלך. מאוד. מאוד ברור. וגם הייתה בקשה כי אנחנו בדיוק בהקמה של אתר חדש. עם כבל של jwg לא להשתמש בשום חומר שנמצא באותו אתר. כי זו בקשה מפורטת כמובן בתוך החוזה שלנו מולם והכל. שהתמונות שייכות להם..." (פרוטוקול הדיון מיום 25.5.14 עמ' 51 שורות 24-21, עמ' 52 שורות 1-2).

41.

למעלה מן הצורך יצוין, כי חרף העובדה שהתובעת אינה מחויבת על פי דין להגן באופן אקטיבי על זכויות היוצרים שלה, באתר התובעת מופיע הסימן © ואף מופיע הכיתוב לפיו הזכויות שייכות לתובעת.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 11-12-36461 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

האם הנתבעים הפרו את זכות היוצרים של התובעת?

42. סעיף 1 לחוק זכויות יוצרים מגדיר מהי זכות יוצרים ומבהיר כי זוהי הזכות הבלעדית לעשות ביצירה פעולות מסוימות לרבות "העתקה" ועשיית "יצירה נגזרת".

פעולת העתקה מוגדרת בסעיף 12 לחוק:

"העתקה של יצירה היא עשיית עותק של היצירה בכל צורה מוחשית, לרבות (1) אחסון של היצירה באמצעי אלקטרוני או באמצעי טכנולוגי אחר".

פעולת "עשיית יצירה נגזרת" מוגדרת בסעיף 16 לחוק:

"עשיית יצירה נגזרת היא עשיית יצירה מקורית המבוססת באופן מהותי על יצירה אחרת, כגון תרגום או עיבוי".

43. מבחינת הראיות עולה, כי הן תכני התובעת והן תמונות התובעת הועתקו במדויק. בנוסף, התכנים תורגמו לשפה הרוסית.

העובדה שנתבעים 1-2 לא ביצעו את אקט ההעתקה בעצמם אינה פוטרת אותם, שכן סעיף 47 לחוק קובע "העושה ביצירה פעולה מהפעולות בסעיף 11, או מרשה לאחר לעשות פעולה כאמור, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות היוצרים, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי הוראות פרק ד'". הווה אומר, הגם שפעולת ההעתקה בוצעה על ידי חברה חיצונית (AB Consulting), הרי שהנתבעים 1-2 הינם השולח. היינו, העובדה שהנתבעים 1-2 לא בקיאים בתחום אינה מעלה ואינה מורידה.

44. עוד טוענת התובעת כי העובדה שהגופן בו מופיעים תכני התובעת באתר התובעת זהה לגופן בו מופיעים תכני התובעת באתר הנתבעת 1 ושונה מהגופן בו מופיעים התכנים בהודעת הדואר אלקטרוני ומהגופן של התכנים האחרים המופיעים באתר הנתבעת 1 מלמדת על העתקת הטקסטים מאתר התובעת ולא מהודעות הדואר האלקטרוני. סבורני, כי לא ניתן לקבוע כי הנתבעים 1-2 העתיקו את התכנים בהכרח מאתר התובעת ולא מהודעות הדואר האלקטרוני שהתקבלו מהצד השלישי אך ורק בשל ההבדלים בגופן התכנים. עם זאת, העתקה של יצירה המבוצעת ללא הרשאה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

תהיה בגדר הפרה של זכות היוצרים, גם אם לא התבצעה מהמקור, אלא הועתקה על ידי הקלדת המלל למשל והכנסתו לאתר הנתבעים.

45. אשר לנתבעים 3-5- הנתבע 5 ציין בתצהירו כי הנתבעת 4 לא העתיקה את התמונות מאתר התובעת ולא הפרה את זכויות היוצרים של התובעת, אלא ארבע תמונות מתוך חמש נלקחו מקובץ אקסל שנשלח אליהם מאת מוזיאון ישראל ותמונה חמישית נלקחה מבלוג חנוכיות באינטרנט, ברם מהראיות עולה כי התמונות שהועתקו הן התמונות של התובעת והנתבע 5 העתיק את התמונות בפועל(פרוטוקול הדיון מיום 1.7.14 עמוד 238 שורות 18-19, 28-31). יצוין, כי גם אם הנתבע 4 העתיק את התמונות מאתר מוזיאון ישראל, הוא הפר את זכויות היוצרים של התובעת. ויודגש, מהודעת הדואר האלקטרוני ששלח הנתבע 5 לגב' תמרה פקוביץ ניתן ללמוד שהנתבע 5 היה מודע לעובדה שהתמונות המופיעות באתר המוזיאון שייכות לתובעת. יתר על כן, הנתבע 5 אישר בחקירתו כי גב' פקוביץ אישרה לנתבעים 4-5 להשתמש אך ורק בתמונות ששייכות למוזיאון וכן הדגישה שאין לעשות כל שימוש בתמונות של התובעת. כשנשאל מדוע התמונות של התובעת הועתקו לאתר הנתבעת 4 השיב באופן תמוה "היא לא הייתה מודעת אולי לתמונות שנמצאות בקובץ אקסל" (פרוטוקול הדיון מיום 1.7.15 עמוד 241 שורות 15-27).

46. לאור האמור, אני קובע כי בוצעה העתקה הן של התכנים והן של התמונות.

הנזק

47. התובעת עתרה לסעד של פיצוי ללא הוכחת נזק, בסכום של עד 100,000 ₪ בשל כל הפרה. סעיף 56 לחוק זכות יוצרים, שכותרתו "פיצויים בלא הוכחת נזק", קובע בזו הלשון:

"(א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.

(ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר, שיקולים אלה:

(1) היקף ההפרה;

(2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;

(3) חומרת ההפרה;

(4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;

(5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;

(6) מאפייני פעילותו של הנתבע;

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

(7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;

(8) תום לבו של הנתבע

(ג) לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כהפרה אחת.

(ד) השר רשאי, בצו לשנות את הסכום הקבוע בסעיף קטן (א) .

48. הרציונל העומד בבסיס ההסדר של פיצוי סטטוטורי, ללא הוכחת נזק, הוא הקושי הניכר שעשוי לעמוד בדרכו של בעל זכות יוצרים התובע בשל הפרתה, להוכיח באופן מדויק את הנזק שנגרם לו עקב ההפרה. בנוסף, המחוקק הכיר בצורך כי פסיקת הפיצוי במקרה של הפרת זכות יוצרים תגלם גם אלמנט הרתעתי, על מנת שלא יקל המפר ראש במעשי ההפרה, ועל מנת שיהיה בפיצוי שייפסק נגדו עקב מעשי הפרה- משום הרתעה מספקת בכדי שמעשים אלו לא יישנו (ראו: [ע"א 4600/08](#) האולפנים המאוחדים בע"מ נ' ברכי פטה המפריס ישראל בע"מ [פורסם בנבו]). עם זאת, ברי שהפיצוי אמור לשקף גם אומדן של הנזק המשוער שנגרם לתובע ([ע"א 592/88](#) שגיא נ' עיזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל, פ"ד מו(2) 254). היינו, בקביעת גובה הפיצוי הסטטוטורי ישקול בית המשפט, בין היתר, את עוצמת ההפרה, מספרן ומשכן של ההפרות, סוג היצירה, אשמו של המפר, אופיו וגודלו של העסק המפר. כאשר ההפרה הייתה ממושכת והניבה למפר רווחים למכביר, או כאשר המפר פועל בחוסר תום לב, יטו בית המשפט לפסוק פיצויים בסכום המרבי (ראו: [ע"א 2392/99](#) אשרז עיבוד נתונים נ' טרנסבטון בע"מ, [פורסם בנבו]).

49. התובעת טוענת, כי הושקעו כספים רבים על מנת שאתר האינטרנט שלה יהיה מדורג במקומות הראשונים במנועי החיפוש- השקעה כספית בפרסומות, בתשלומים ל- SEO, משכורות לכותב ולצלם, בציוד לצילום וכו'. מתצהיר עדות ראשית של הנתבע 2 עולה כי האתר של הנתבעים 1-2 הינו בסיסי ביותר ונועד אך ורק למתן מידע ולא ניתן לבצע דרכו הזמנות. גם הנתבע 5 העיד בתצהיר עדות ראשית כי "המדובר במוצרים אשר ממילא לא זכו לכניסות באתר הנתבעת 4, ואף לא נמכרו בפועל...". מאידך, מעדותו של דן מואב עולה כי העתקת התכנים והתמונות פגעה בדירוג הופעת אתר התובעת בגוגל. לדבריו: "באותה תקופה היו הרבה מאוד העתקות. ברגע שהורידו את ההעתקות האתר של התובעת הרוויח מכך" (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.14 עמוד 43 שורות 29-30). עם זאת, מר מואב אישר כי אינו יכול לייחס לאתר של הנתבעת את הפגיעה כי היו הרבה אתרים אחרים שגנבו את התוכן (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.14 עמ' 44 שורות 29-30). יצוין, כי לא התובעת ולא הנתבעים הביאו ראיות התומכות בטענותיהם בעניין זה.

50. כמו כן, יש לבחון את היקף ההפרות ומשך הזמן בו בוצעו ההפרות - במקרה דנן, הוכח כי מדובר ב- 10 תכנים וב- 5 תמונות. מהראיות שהובאו בפני בית המשפט עולה כי מדובר בהפרה שנמשכה מספר שבועות. כמו כן, היצירות הוסרו מאתרי הנתבעים לאחר שהתובעת פנתה אליהם בדרישה להסרת

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

היצירות. הנתבעים 3-5 הסירו לאלתר את התמונות. אשר לנתבעים 1-2 גם אם אקבל את טענת התובעת, לפיה האתר של הנתבעים 1-2 לא נפרץ כטענתם, עדיין מדובר במספר חודשים בודדים, לכל היותר. כמו כן, נראה שההפרות לא הניבו לנתבעים רווחים משמעותיים כלשהם. האתר של הנתבעים 1-2 אינו בגדר אתר מתחרה באתר של התובעת, שכן הנתבעים 1-2 לא מוכרים סחורה באינטרנט אלא רק לתיירים שמגיעים לחנות במסגרת ביקורם באזור. מעדותה של גב' ילונה סקובסקי עולה כי האתר שימש ככרטיס ביקור ותו לאו (פרוטוקול הדיון מיום 25.5.14 עמוד 165 שורות 1-2). כמו כן, התובעת לא הוכיחה כי נגרמו לה נזקים בגין ההפרות (ירידה בשיעור העסקים והמכירות וכדומה).

51. יצוין, כי חרף הדמיון בסוג ההפרה, בתוצאה וביתר הפרמטרים, קיים הבדל מהותי בהתנהלות הנתבעים 3-5 לעומת נתבעים 1-2. מצאתי כי הנתבעים 3-5 היו מודעים באופן חד משמעי וברור לעובדה שהתמונות שייכות לתובעת וכן לעובדה שתחולת זכויות יוצרים חלה על התמונות הללו, ובכל זאת הם בחרו להתעלם מכך ולהשתמש בתמונות ללא רשות, עד שנשלח אליהם מכתב התראה. התנהלות זו וידיעה ברורה וחד משמעית של הפרת זכויות היוצרים מעצימה את חומרת ההפרה.

52. כעת, אבחן האם היצירות מהוות "מסכת אחת של מעשים" או לאו? המבחן השולט לצורך הקביעה האם עסקינן בהפרה אחת או במספר הפרות הינו מבחן הזכות שנפגעה. לפי מבחן זה, יש לראות בהפרה של זכויות יוצרים שונות כהפרות עצמאיות ונפרדות (ראו: [רע"א 4148/09 אקו"ם נ' חדד](#) [פורסם בגב]). במקרה שלפני הוכח, לטעמי, כי מספר ההפרות הינו כמספר התמונות והתכנים היצירות לא מהוות "מסכת אחת של מעשים", שכן בכל אחת מהתמונות ובכל אחד מהתכנים הושקעה השקעה נפרדת של זמן, מאמץ, כשרון ומקוריות, ולפיכך יהא זה מוצדק לקבוע כי כל אחת מהיצירות עומדת בפני עצמה, כך שהפרה של הזכויות בה מחייבת הענקת פיצוי נפרד ועצמאי.

53. נוכח מכלול השיקולים הללו, ובהתחשב בתכליתו של הפיצוי הסטטוטורי ללא הוכחת נזק כאמצעי הרתעה בפני הפרות כמו גם לפיצוי התובעת במקרה הקונקרטי, מצאתי לנכון כי הנתבעים 1-2 ישלמו לתובעת 4,000 בגין כל אחת מ-10 ההפרות והנתבעים 3-5 ישלמו לתובעת 8,000 ₪ בגין הפרת כל אחת מ-5 ההפרות.

יתר עילות התובענה

54. התובעת עותרת לקבלת פיצויים לפי חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 (להלן: "חוק העוולות") ולפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט").

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

55. **חוק עשיית עושר ולא במשפט** - אין מקום לפסוק פיצוי בגין עשיית עושר הנובעת משימוש בזכות יוצרים, כאשר קיימת עילה של הפרת זכות יוצרים שבגינה נפסק פיצוי לפי חוק זכות יוצרים, שכן בכך יהא משום כפל פיצוי. ההלכה כי התובע יכול אמנם לתבוע לפי שתי עילות חלופיות, הנובעת ממעשה אחד, אך אינו זכאי לכפל פיצוי (רע"א 6025/05 Merck & Co. נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ (לא פורסם)). בכל מקרה, הפיצוי בגין עשיית עושר ולא במשפט דורש הוכחה של הרווח שצמח לנתבעים מן השימוש בזכותה של התובעת, ואילו דרישתה של התובעת לפיצוי אינה מעוגנת בראיות כאמור. התובעת לא הראתה מה גובה הרווחים שהפיקו הנתבעים, אם בכלל. בהיעדר נתונים כלשהם, אין מקום לפסוק לתובעת פיצוי בעילה של עשיית עושר.
56. **סעיף 3 לחוק עוולות מסחריות** - סעיף 3 לחוק עוולות מסחריות קובע לאמור: **"לא ימנע ולא יכביד עוסק, באופן לא הוגן, על גישה של לקוחות, עובדים או סוכנים אל העסק, הנכס או השירות של עוסק אחר"**. עוולה זו אוסרת על מעשים המונעים או מכבידים באופן בלתי הוגן גישה לעסק או לשירות של עוסק אחר.
- בענייננו, אין חולק כי התנאי הראשון מתקיים - קיומם של שני עוסקים. אשר לתנאי השני-התובעת טוענת, כאמור, כי הפעולות שמבצעים הנתבעים גורמים להפחתת הדירוג של התובעת במנוע החיפוש. עם זאת, לא הובאה כל ראיה בנוגע לנזקים הנטענים כתוצאה מירידתה הנטענת בדירוג או טענה להכבדה. יתרה מכך, אף אם גולשים היו מגיעים לאתר הנתבעים ולא לאתר התובעת, לא הייתה להם אפשרות לרכוש מוצרים.
- לאור האמור לעיל, אני דוחה את טענות התובעת להתערבות בלתי הוגנת בהתאם לסעיף 3 לחוק עוולות מסחריות.
57. **אחריות נושאי משרה בתאגיד** - האם יש עילה שבדין להטיל אחריות אישית על הנתבע 2 בגין הפרת זכות היוצרים של התובעת ביצירותיה?
- על מנת להוכיח עילות תביעה אישיות כנגד האורגנים, נדרשה התובעת להוכיח כי יסודות העוולה של הפרת זכויות היוצרים ביצירותיה מתקיימים אצל כל אחד מהנתבעים, כפי שנקבע בע"א 78/725 בריטיש קנדיאן בילדרס בע"מ נ' אורן, פ"ד לה (4) 253, 259 (להלן: "פס"ד בריטיש קנדיאן").
- "אנו נדרשנו לשאלת אחריותו בנזיקין של המערער והבהרנו לעיל, כי עובדת היותו אורגן של חברה אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זה. אם מעשיו ומחדליו עולים כדי עוולה אזרחית, תוטל עליו אחריות אישית בנזיקין. מאידך גיסא, לא תוטל על**

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 ג'. דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 פלוני אחריות אישית בשל כך בלבד שבתוקף תפקידו בחברה הוא משמש כמנהלה

2 וכאורגן שלה, אם לא הייתה לו מעורבות כלשהי במעשים".

3 נוכח ההלכה האמורה, ובשים לב לכך שהתכנים נשוא התביעה נמצאו בידיעתו של הנתבע 2, ולא
4 הובאו ראיות מצד הנתבעים 1-2 המבהירות שהנתבע 2 לא היה מעורב בפועל בהעלאת התכנים
5 לאתר אינטרנט, שוכנעתי כי על נתבע 2 לשאת באחריות אישית בגין הפרת זכויות יוצרים של
6 התובעת.

7 הנתבעת 3-מהראיות שהוצגו לבית המשפט עולה כי היה קשר עסקי כלשהו בין הנתבעת 3 לבין .58

8 הנתבעת 4 עד שנת 2011. ובזו הלשון: "ש. אחרי התביעה, כשהוא קיבל אותה כבר והוא הבין שהוא
9 צריך להתגונן הוא הסיר את חברת הבת של חמסה וכסף, זה היה בשנת 2011. ת. בשנת 2011...".
10 עם זאת, לא די בהעלאת טענות בדבר מיזם אינטרנטי משותף בין הנתבעת 4 לבין הנתבעת 3 או
11 בטענה כי הנתבעת 3 הינה חברת בת של הנתבעת 4. על מנת להוכיח את הטענה, לפיה מדובר באותם
12 בעלים- היה על התובעת להציג ראיות מהותיות כגון חשבון בנק משותף, אישורים ואסמכתאות
13 המלמדות על אותו קשר נטען עסקי נטען המלמד כי קיימת חפיפה עסקית ממשית בין שתי החברות.
14

15 לפיכך, אין לי אלא לדחות את התביעה כנגד הנתבעת 3.
16

17 אחריות הנתבע 5- הנתבעים 3-5 טוענים כי לנתבע 5 אין קשר לנתבעת 4 פרט לקשר משפחתי וניהול .59

18 אתר האינטרנט שלה. עם זאת, מהראיות שהוצגו לבית המשפט עולה כי הנתבע 5 הוא זה שהקים
19 וניהל את אתר האינטרנט של הנתבעת 4. הנתבע 5 התקשר עם המוזיאון ואף ערך את התמונות שעלו
20 לאתר. למותר לציין, כי מעדותו של הנתבע 5 ניתן ללמוד כי הוא בקיא בתחום האינטרנט בכלל
21 ובזכויות יוצרים בפרט. ומכאן יש לקבוע כי נתבע 5 אחראי להפרת זכויות היוצרים שיוחסו לנתבעים
22 4 ו-5.

הודעת הצד שלישי

25 מהראיות שהוצגו בפני בית המשפט עולה, כי אמנם הצד השלישי העביר למודיעים 1-2 (להלן: .60

26 "הנתבעים 1-2") תמונות, טקסטים ומחירים של מספר פריטים ממוצרי אמונה, אולם לא הוכח כי
27 הצד השלישי נתן הסכמתו לנתבעים 1-2 לפרסם את הטקסטים נשוא התביעה, וממילא הנתבעים 1-
28 2 לא ביקשו את רשותו. יתרה מכך, מעדותו של הצד השלישי עולה, כי לא היה מודע לעובדה
29 שלנתבעים 1-2 יש אתר אינטרנט פעיל. לפיכך, אינני סבור כי יש מקום לייחס אחריות כלשהי לצד
30 השלישי.
31

סוף דבר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 36461-12-11 דבליו . ג"י. בע"מ ואח' נ' בר און שופ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

61.

לנוכח כל האמור לעיל הנני קובע בזאת כדלקמן:

- א. התובענה אשר הוגשה כנגד הנתבעים 1-2 והנתבעים 4-5 מתקבלת;
- ב. התביעה כנגד הנתבעת 3 נדחית. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות;
- ג. ההודעה כנגד הצד השלישי נדחית. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות;
- ד. הנתבעים 1-2, ביחד ולחוד, ישלמו לתובעת פיצוי בגין הפרת זכות היוצרים שלה בתכנים, וזאת בסך של 40,000 ₪, וכן ישלמו לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪ בצירוף מע"מ.
- ה. הנתבעים 4-5, ביחד ולחוד, ישלמו לתובעת פיצוי בגין הפרת זכות היוצרים שלה בתמונות, וזאת בסך של 40,000 ₪ וכן ישלמו לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪ בצירוף מע"מ.
- ו. ככל שהסכומים שנפסקו בפסק הדין לא ישולמו לתובעת על ידי הנתבעים בתוך 30 ימים ממועד פסק דין זה, יתווספו להם הפרשי הצמדה וריבית בהתאם [לחוק פסיקת ריבית והצמדה](#), תשכ"א-1961 אשר יחושבו מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ו, 24 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט